

ната заря. На една картина билъ представенъ Спасителътъ предъ Пилата и Ирода, и подъ нея било написано: „укоряванъ, Той не укорявалъ“. На друга били изобразени мжченията и страданията Му предъ Пилата съ надписъ: „страдайки, Той не заплашвалъ“. Трети образъ билъ Разпятието съ думитѣ: „Отче, прости имъ!“

Когато рицарьтъ видѣлъ това, падналъ на колѣне и дълго се молилъ. . .

Като излизалъ отъ църквата, срещнали го слугитѣ на рицаря Бруно, които му казали: „Ние дойдохме при тебе; господарьтъ ни е много боленъ и желае да се види съ тебе“. — Хилдебрандъ тръгналъ съ тѣхъ.

Бруно съ нетърпение го чакалъ, и щомъ като влѣзълъ въ стаята при него, той съ разтревожено сърдце му казалъ: „Ахъ, прости ми вината; азъ

знамъ, че съмъ те жестоко оскърбилъ“.

„Братко! — отговорилъ Хилдебрандъ съ приятелска любезность, — Богъ е свидетель, че азъ нѣмамъ въ сърдцето си нищо противъ тебе“.

И тѣ си подали единъ другиму ржка, прегърнали се и се раздѣлили вече като приятели.

На всички мили абонатчета и настоятели честитимъ свѣтлото Христово рождество!

Редакторитѣ.